

מאת בלה גת

מודעה שהופיעה בשבועון **הלאשה** היתה צנועה, אך הכילה מס' סיק כדי לשמון תשומת-לב. היא קלעה בדיוק לשאיפותיה של הצעירה הישר-אלית הממוצעת שלא הצליחה להיות דיילת והחולמת על היום בו יגלה את תה איזה מיליונר אמריקאי וישא אותה לאשה.

בנו של בעל-עסקים ביוהנסבורג, נאמר באותה מודעה, כשבסוגריים מוסבר כי הכוונה ליוהנסבורג שבדרום-אפריקה, השרה עתה בארץ, מעוניין להעסיק יש-ראלית צעירה (20-30) בעלת הופעה (עדיפות לשומרת-מסורת) כמזכירת העסק בחו"ל בתנאי שכר וכלכלה מצויינים. מה יכולה בחורה ישראלית לרצות יותר מזה? הנה ההודמנות לראות את

איזה תני עסקי תני?

העולם, להשתלב בעולם העסקים, לרר אות אנשים מעניינים ואפילו לעשות כסף. ברור שאין מקום לחשש כי מות אחורי הצעה כזאת יכול להסתתר משהו מגונה. הרי נכתב במודעה בכירוש כי בנו של אותו בעל-עסקים ייתן עדיפות דווקא לשומרת-מסורת, אות כי הוא יהודי חרד וירא שמיים וכל העסק כשר מיסודו.

מה אפשר כבר להפסיד? כתבתי מכי תב לפי תיבת-הדואר שצויינה במודעת לאשה, והצעתי את עצמי לתפקיד מז-כירת העסק בחו"ל. ציפיתי בכליון עייניים לתשובה.

עבר שבוע. חלפו שבועיים, ואין סימן חיים מבנו של בעל העסקים הדרום-האפריקאי. רצייתי לבעוט בעצמי: איזו מטומטמת אני?! מדוע לא שלחתי מכי תב אקספרס? איך הרשיתי שמישהי אחרת תקדים אותי ותקפוץ על ההזדמנות הפז הזו? עוד שבועיים היו צריכים לחלוף עד שהתאוששתי מהמלומה. רי דווקא או הביא אלי הדורך את המעט-פה הנכספת.

מכתב התשובה היה כתוב אנגלית בכתב-יד. הוא היה חתום אישית בידי בריאן הסק, בנו של אותו בעל-עסקים דרום-אפריקאי. הוא התנצל על האחריות בחשבה והועיד לי ראיון בקפה ווד בתל-אביב. זה היה כמו להרוויח את הפרס הגדול במפעל-הפיס.

פגישה ב"ורד"

ב יום ובשעה שנקבעו לי במכתב האישי, אחרי שגיטיתי את כל הדי-תכסיסים הנשניים מידידותי בעלות הדי-נסיון, כשכולי רועדת מההזדמנות הגי-דולה המצפה לי, הגעתי לפגישה בקפה

במדינה

(המשך מעמוד 29)

הורה לנהג כולדורר לעקור את 15 עצי הזית עמוסי הפרי עליהם הצביע. בו במקום הורה שניאור לטרקטוריסט אחר ליישר מיד את הקרקע ולהחליקה, כך שלא ירגישו כמה עצים נעקרו. את עצי הזית העקורים השליכו הפועלים לכרמו של נסראללה.

הפרת החובות. "מה שעשה חנן שניאור", אמר נסראללה, "אלה הם מע-שי זדון שנעשו בכונה רעה, בפזיזות ברשלנות ובהפרת חובה. אילו הייתי יודע שישימו את העצים שלי בכולדורר, הייתי שוכב בעצמי מתחת לבלדורר." הוא הגיש תביעה לבית-המשפט המ-חוזי בנצרת, תבע לחייב את חנן שני-אור ואת מחלקת העבודות הציבוריות של משרד העבודה בחיפה, לשלם לו פיצוי של כ-15 אלף ל"י, מחיר הזיתים שהושחתו על העצים, מחיר העצים ש-נעקרו והוצאות ניקוי חלקתו מהעצים העקורים שהושלכו לתוכה.

דרכי-חיים

זה קורה

גם במשפחות טובות

200 אלף ל"י

דמי כתובה - פירקן

את ירחי-הדבש.

היתה זו אהבה ממבט ראשון. שעות מיספר אחרי שדניאל שפיצברג, 24 צעיר יהודי יפה-תואר מצרפת, הגיע ל-כפר-הנופש הצרפתי באסקלון, הוא הת-אהב בסימה כהן, 22, בתו של בעל חנות ספרים תל-אביבי, שנפשה אף היא במועדון.

דניאל, שהגיע לבלות בישראל חופ-י שנה אחרי שסיים את שירותו בצבא הי-צרפתי, לא נטש את סימה אפילו לרגע אחד בשבוע שהותו בישראל. כאשר עמד לחזור לפאריס, עיר מגוריו, שם הוא עובד כשרטט תעשייתי, היה ברור

דניאל וסימה שפיצברג
לא הספיק ליהנות

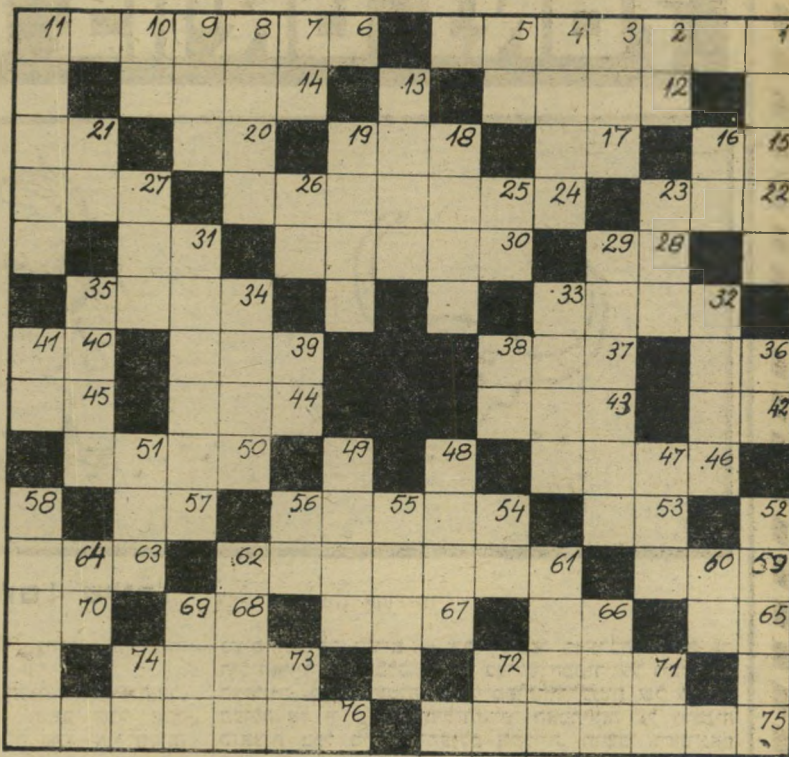
שזו נסיעה זמנית. שכן האהבה שהב-יילה בלב השניים הביאה אותם ל-החלטה להינשא.

עבודה במחפן. חודשיים אחרי-כן הגיעה סימה עם הוריה לפאריס, שם נערכה ברוב פאר חגיגת אירוסיה עם דניאל. עכשיו כבר השתכנע דניאל כי מקומו בישראל, ימים ספורים אחרי תגי-גת אירוסיו, עלה דניאל לארץ, נכנס לאולפן שם החל לרכוש את העברית במרץ, החל לעבוד במחסן הספרים של חותנו לעתיד במשכורת של 350 ל"י לחודש.

לא עברו חודשים הרבה והזוג המ-י אושר נכנס בבריית-הנשואין, אלא ש-אושרם לא האריך ימים. השניים נסעו לירח-דבש במלון קרלטון בנהריה, ש-נקטע באיבו שלושה ימים לפני המועד המתוכנן. הסיבה: ריב שפרץ בין בני הזוג בעקבות סירובו של דניאל ביום הכלולות לרשום בכתובה של כלתו את הסכום העגול של 200 אלף ל"י. היו אלה הוריה של סימה שדרשו כי

1838

תשבץ העולם היה

- מאונך:**
- 1) מעשי, ההיסך מבלתי אפשרי. (6)
 - הכנעה בפני גדולים. (12)
 - מחמיטיקאי
 - ופילוסוף צרפתי (1596 - 1650). (14)
 - קומקום. (15)
 - בד יקר. (17)
 - אל מצרי קדום. (18)
 - אומרים שאין כזה בלי אש.
 - משתחוה. (21)
 - אציל. (22)
 - המן הגורל או מן ה...? (24)
 - לעג, התולל. (27)
 - דמות מספר בראשית. (28)
 - משונן. (30)
 - גועל. (31)
 - איש צדיק. (32)
 - כלי נגינה. (34)
 - קומודה. (36)
 - מילת ברירה. (37)
 - נתין במשטר פיאודלי. (39)
 - קרום דק. (40)
 - נמצא. (42)
 - שן פיל. (43)
 - מין אגוז. (44)
 - שקט, רגוע. (45)
 - בעל חי טורף. (46)
 - שר צבא שאול. (50)
 - כינוי בפי שלטון אירופי קולוניאלי לבן המדינה שב-שלטונם. (53)
 - תו נגינה. (54)
 - צוחק מי שצוחק.... (57)
 - מכונה ה'. קצה. (59)
 - קצה. (61)
 - מלכה מצרית בשושלת ה-18. אשתו של תחותמס השלישי. (63)
 - דרום. (65)
 - איש דת. (66)
 - משמש למאור. (67)
 - רשות. (68)
 - תולעת מרכמת בגדים. (70)
 - תואר כבוד בריטי. (71)
 - דיקטטור. (73)
 - עוני. (75)
 - יישוב ערבי שהיה בחדשות

חשבץ 1838

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל ספרה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור, וחיסור, יש למצוא איזו ספרה מציינ כל סמל של ריבוע.

